Dosarul contravențional nr.5r-555/2024
4-24143221-09-5r-13122024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii RM

28 februarie 2025 mun. Bălți

Judecătoria mun.Bălți (sediul central)

În componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Alexandru Roșca
Grefier: Cristina Pînzari-Melnic

Cu participarea:

Contestatarului
Igor Curca
Agentului constatator Lucian Cozma

examinînd în ședință de judecată publică, contestația depusă de Igor Curca, împotriva deciziei contravenționale nr.DAC01 071359 din data de 28.11.2024 prin care Igor Curca a fost supus răspunderii contravenţionale conform art.238 alin. (3) Cod contravenţional, -

c o n s t a t ă:

1. La 28.11.2024, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare Nord, Cozma Lucian, a fost întocmită decizie seria nr. DAC01 071359 cu privire la contravenția prevăzută de art.238 alin. (3) Cod contravențional, pentru faptul că Igor Curca la data de 28.11.2024, ora 08:52 conducînd mijlocul de transport de model „Nisan *****” cu nr. de înmatriculare ***** nu a acordat prioritate legală pietonului la trecerea pietonală.
2. Prin decizia menționatăp, Igor Curca a fost sancționat pentru săvîrșirea faptei contravenționale prevăzute de art.238 alin. (3) Cod contravențional și i-a fost stabilită amenda în mărime de 30 u.c., echivalent a sumei de 1 500,00 (una mie cinci sute) lei cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.
3. La data de 11.12.2024, contestatarul Igor Curca, a contestat decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare Nord, adoptată la data de 28.11.2024.

4. În motivarea contestației contestatarul Igor Curca, a indicat că, interpretarea agentului constator a fost eronată. În proba video pe care a prezentato drept dovadă pietonul se află la cel puțin 2 metri de partea carosabilă nemijlocit de trecerea de pietoni. Dacă interpretăm legea și anume art. 11 alin. (7) se menționează că, se cedează trecerea pietonilor care se află la marginea părții carosabile și intenționează să se încadreze în trecerea străzii. Respectiv este ignorată interpretarea „Marginea Carosabilului" de către agent. Tot aliniatul (1) în următorul aliniat subliniază că, în cazul în care un alt vehicol, conducător a altui vehicol care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecerea nu sunt pietoni. În fapt pietonul era la distanță de trecerea de pietoni ce nu a menționat agentul constatator. Ultimul s-a

asigurat că trecerea de pietoni era liberă, pietonul era la o distanță sigură de trecereea de pietoni.

5. În ședința de judecată, contestatarul Igor Curca nu s-a recunoscut vinovată de contravenția incriminată, a susținut contestația înaintată împotriva deciziei agentului constatator, din motivele de fapt și de drept indicate în contestație, solicitînd anularea deciziei asupra cauzei contravenționale.
6. Agentul constatator Lucian Cozma, în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației cu menținerea deciziei de sancționare, susținînd cele constatate în decizie.
7. În cadrul ședinței de judecată a fost cercetat în original decizia asupra cauzei contravenționale seria DAC01 071359 din 28.11.2024 întocmit în privința lui Igor Curca în baza art.238 alin. (3) Cod contravențional, precum și materialele anexate, fiind vizualizată înregistrarea video cu fapta comisă la 28.11.2024.
8. Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată apreciază contestația ca fiind întemeiată şi pasibil de a fi admisă, cu dispunerea încetării procesului contravențional, reieșind din următoarele considerente.
9. Conform art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.
10. Potrivit dispozițiilor art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul

autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

11. În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.
12. Potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.
13. Potrivit art. 20 din Constituția R. Moldova „ orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie”.
14. Conform jurisprudenței CEDO, motivarea hotărârii constituie o garanţie pentru părţi în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, precum şi singurul mijloc prin care se dă

posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar, circumscriindu-se astfel noţiunii de proces echitabil în condiţiile prevăzute de art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

15. În cadrul ședinței de judecată a fost stabilit cu certitudine că prin decizie seria nr. DAC01 071359 cu privire la contravenția prevăzută de art.238 alin. (3) Cod contravențional, pentru faptul că Igor Curca la data de 28.11.2024, ora 08:52 conducînd mijlocul de transport de model „Nisan *****” cu nr. de înmatriculare ***** nu a acordat prioritate legală pietonului la trecerea pietonală.
16. La data de 11.12.2024 contestatarul Igor Curca, a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare Nord, adoptată la data de 28.11.2024.
17. În temeiul art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente

la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8) Cod contravențional.

18. Instanța de judecată reține că decizie seria nr. DAC01 071359 a fost întocmită la 28.11.2024, iar contestația a fost depusă la sediul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare Nord la data de 11.12.2024.
19. Reieșind din prevederile legale enunțate supra, instanța de judecată apreciază că contestația a fost depusă în termen.
20. Decizia a fost semnată de către contravenient, fiind indicat dezacordul cu decizia contravențională, a luat cunoștință cu decizia, cu mărimea amenzii stabilite și a deciziei de sancționare, dar și i-a fost explicat dreptul de a contesta deciza contravențională în instanța de judecată.
21. Cu referire la legalitatea deciziei de sancționare cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate.
22. Astfel, decizia cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, sub sancţiunea nulităţii absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenţia a fost săvârșită, inclusiv a numărului de înmatriculare, a mărcii autovehiculului, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator și a contravenientului.
23. În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
24. Potrivit art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea,

săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

25. Conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele

vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

26. Potrivit art.374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârșirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.
27. Conform art.375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.
28. La caz instanța de judecată reține că, Curcă Igor a fost recunoscut culpabilă și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod Contravențional, cu indicii de calificare: „Neacordarea de prioritate legală pietonilor”.
29. Cu referire la acuzarea adusă lui Curca Igor în baza art. 238 alin. (3) Cod Contravențional instanţa de judecată a stabilit că, agentul constatator în cadrul examinării cazului nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra prezenţa vinovăţiei lui Curca Igor în comiterea faptei incriminate, nu au fost stabiliţi şi audiaţi martori oculari, cît şi pietonul căruia petiționarul nu i-a acordat prioritate, din care să rezulte cu certitudine că, făptuitorul a încălcat prevederile pct. (11) lit. f) din RCR al RM, motiv din care instanța de judecată nu poate da eficiență prezumției de temeinicie a deciziei asupra cauzei contravenționale, atîta timp cît, nu face dovada stării de fapt reținute de agentul constatator.
30. Mai mult ca atît, din înregistrarea video care a fost vizualizată în ședința de judecată, nu se constată fapta imputată contravenientei, ci dimpotrivă, se constată faptul că pietonul

a traversat strada după ce automobilul contestatarului Curca Igor a trecut de marcajul trecerea de pietoni.

31. Potrivit pct. (11) lit. f) alin.1 din RCR al RM, conducătorul de vehicul, este obligat - *la trecerile pentru pietoni cu circulaţie nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului şi intenţionează să se angajeze în traversare, precum şi celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcţia de mers a vehiculului; - în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai după ce s-au asigurat că pe trecere nu sînt pietoni;*
32. Astfel, din înregistrarea video vizualizată în ședința de judecată, se constată cu certitudine faptul că, automobilul în care se afla agentul constatator întradevăr a redus viteza, însă, la momentul deplasării pe banda alăturată de către Curca Igor peste trecerea de pietoni, pe trecerea respectivă pietonală nu era nici un pieton, pietonul la care se face referire era departe de trecerea de pietoni, astfel, rezultă că Curca Igor deplasîndu-se pe banda alăturată *s-a asigurat că pe trecere nu sînt pietoni şi a continuat deplasarea.*
33. Or, din Regulamentul la care se face referire, este indicat expres că *se permite continuarea deplasării în cazul în care pe trecere nu sînt pietoni, or, din înregistrarea video este clar că pe trecerea de pietoni nu se afla nici un pieton.*
34. Cu respectarea principiilor prezumţiei de nevinovăţie şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO, precum şi a principiilor contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, s-a dat posibilitate ambelor părţi de a propune probe instanţei.
35. De asemenea, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită. În acest sens instanța constată că, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului-verbal, însă acesta nu a făcut dovada contrarie celor enunțate.
36. Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la unul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar de dubiul existent va profita cel acuzat, urmînd a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale.
37. Pertinentă este și jurisprudența CtEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profit acuzatului.

38. Prin prisma celor redate şi stabilite instanţa concluzionează că, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale flagrante și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției incriminate.
39. Astfel, instanța de judecată ține să menționeze că, în speță, decizia asupra cauzei contravenționale, nu poate face dovada deplină, prin el însuși a faptei, a autorului acesteia și a făptuitorului, decizia asupra cauzei contravenționale, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvîrșirea contravenției.
40. În alți termeni, atît timp cît asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicare un alt principiu de drept, și anume principiul in dubio pro reo.
41. În acest context, este de evidențiat că, prin Hotărîrea nr. 21 din 20 octombrie 2011, Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că: „27. […] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție. [...]
42. În același sens, Curtea reține că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo). [...]
43. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată pornind de la premise procedurale prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are nici o valoare prestabilită consideră că, simplul fapt al întocmirii deciziei asupra cauzei contravenționale, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspunderea contravențională, chiar dacă decizia asupra cauzei contravenționale și sancționare a faptei contravenționale se bucură de prezumția de veridicitate, doar în măsura în care a fost întocmită legal.
44. Conform art. 461 Cod Contravenţional stipulează, că în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445 Cod Contravenţional, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.
45. Prin urmare, sintetizând circumstanțele reliefate suprapuse la textele de lege enunțate, ținând cont de faptul că fapta prevăzută de art. 238 alin. (3) Cod contravențional, nu există în speța discutată, în cadrul judecării cauzei nu s-a

confirmat temeinicia faptei imputate lui Curca Igor, procesul contravenţional urmează a fi încetat.

46. Prevederile art. 441 alin. (2) Cod contravențional, au ca efect repunerea în drepturi a contravenientului, a cărui vinovăție în fapta incriminată nu poate fi constatată, odată ce pe întreg parcursul procesului acesta beneficiază de prezumția nevinovăției, care nu a fost răsturnată în privința lui.
47. Conducîndu-se de prevederile art. 441, 448, 460 şi 462 Cod contravenţional al R. Moldova instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestaţia depusă de Curca Igor.

Se anulează Decizia asupra cauzei contravenționale nr.DAC01 071359 din 28.11.2024 întocmită de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică Direcția patrulare Nord în privința lui Curca Igor, în baza art.238 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei.

Hotărirea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Alexandru Roşca**

Copia corespunde originalului _____ Judecător Alexandru Roşca